

Bilag 1.

Til Rigsdagen!

Det tør formodentlig anses for almindelig anerkendt, at den Maade, hvorpaa Apotekervæsenet her i Landet er ordnet, ikke længer fyldestgør de Krav, som de i enhver Henseende forandrede og udviklede Forhold paakaabe. Det hele Grundlag, hvorpaa Apotekervæsenet hviler, „hidrører fra en Tid, der ligger saa langt tilbage, at det nu ikke længere paa nogen Maade kan afgive et fyldestgørende Apparat for Nutidens udviklede Erkendelse af Betydningen af de Krav“, der stilles til en Institution som den her omhandlede.

I saa Henseende tillade vi undertegnede Pharmaceuter i dybeste Verbødighed at henvende os til den høje Rigsdag med Anmodning om, at det maa blive taget under Overvejelse, hvad der, saa vel i Publikums som i Stændens Interesse, kan gøres fra Lovgivningsmagtens Side for at tilvejebringe en mere tidssvarende Ordning og en Forbedring af de uheldige Forhold, hvorunder Pharmaciens virker. Vi tillade os ærbødigt at henvise til medfølgende Brochure, i hvilken vi have bestræbt os for at fremsætte disse Forholds sande Karakter saa nøgtern og saa fyldigt som muligt.

Vi ere af den Formening, at den nuværende Ordning af Danmarks Apotekervæsen, der samtidig anerkender 2 Arter Apotekerprivilegier, reelle og personlige, danner en væsentlig Hindring for en kontinuerlig Udvikling af herhen hørende Forhold, og særlig skulle vi fremhæve de stæbnevvangre Følger, det ved den egl. Resolution af 23. December 1842 halvt udførte Skridt medførte, idet en for stærk Hensyntagen til de bestaaende reelle Apoteker har bevirket, at disse ved deres enorme Salgsværdier have paalagt Standen et bestandig større og større Tryk i Form af Kapitalforrentning, der i lige Grad vil virke tilbage paa selve Vareforbruget og paa Pharmaciens Udøvere, og har været en Hindring for en tidssvarende og nødvendig Oprettelse af ny Apoteker, der tiltrænges paa mange Steder i Landet, samt uretfærdig udelukket Dygtigheden til Fordel for Kapitalen. Vi tillade os derfor at opfordre den høje Rigsdag til at virke hen til en snarlig Afstæffelse af de reelle Apotekerprivilegier og forvente, at der paa Grundlag af en Ordning, som udelukkende anerkender personlige Privilegier, maa blive taget Hensyn til vore Ønsker, der i al Almindelighed gaa ud paa at tilvejebringe en lettere Afgang for Pharmaceuter til at komme i selvstændig og under Ventetiden mere betrygget Stilling end nu.

Som Forslag i denne Retning fremsætte vi, foruden ovenstaaende, følgende:

- 1) Afstæffelsen af Entens Ret til at beholde Apoteket efter Mandens Død;
- 2) Afstæffelsen af Hjelpeapoteker;
- 3) Absolut Forbud imod Bortforpagtning og en deraf følgende Aldersgrænse for Apotekere;
- 4) Statens Jæstfættelse af det Antal Medhjælpere, ethvert Apotek skal have i Forhold til sin Omsætning, og en stigende Lønningsstafala for den ældre veltjente Medhjælper;